

ת"פ 9413/02/17 - מדינת ישראל נגד רים דרוויש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 9413-02-17 ישראל נ' דרוויש
בפני כבוד השופט איתן כהן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רים דרוויש

הנאשמת

הכרעת דין

מבוא

1. נגד הנאשמת הוגש כתב אישום שבו יוחס לה שתקפה שוטר, עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ושתקפה שוטר באופן שגרם לו חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

2. לאחר שהודעתי על הרשעת הנאשמת בעבירות שיוחסו לה, להלן יובאו הנימוקים להחלטתי.

עובדות כתב האישום

3. על פי עובדות כתב האישום, ביום 29.01.2016 בשעה 01:30 לערך, סיירו הקצין נוי סלומון (להלן: "**הקצין נוי**"), והשוטרים עדן אלמקייס (להלן: "**השוטר עדן**"), נאור שמואל (להלן: "**השוטר נאור**") ויונתן חתן (להלן: "**השוטר יונתן**") (וביחד: "**השוטרים**"), במדרחוב בן יהודה בירושלים, בעת שהתקבל דיווח על חשוד שמסתובב ברחוב בן הילל פינת רחוב קינג ג'ורג' כשהוא מצויד בסכין.

השוטרים התקדמו למקום שעליו דווח וזיהו שם שני חשודים שענו לתיאור הלבוש שהועבר בדיווח, כשהם בחבורה בת 4 גברים (להלן: "**החשודים**") יחד עם הנאשמת. הנאשמת הייתה שרויה בגילופין. השוטרים ניגשו אל החשודים, ביקשו מהם להזדהות וערכו חיפוש על גופם. הנאשמת קראה קריאות גנאי כלפי השוטרים ואמרה לשוטר נאור: "הנה עוד שוטר מסריח בן זונה, אתה עושה עליו חיפוש כי הוא נראה ערבי".

בהמשך לכך, צילמה הנאשמת את השוטרים בעת שערכו חיפוש על החשודים, באמצעות הטלפון הנייד שהיה

ברשותה, תוך שנצמדה אל פניו של השוטר נאור, קיללה, הסיחה את דעתו, והפריעה לו לערוך את החיפוש. השוטר נאור ביקש מהנאשמת שלא להפריע בחיפוש, להתרחק ולצלם מרחוק, אך הנאשמת המשיכה במעשיה. השוטר עדן התקרב למקום במטרה להרחיק את הנאשמת מהשוטר נאור, אך הנאשמת קראה לו בשמות גנאי "יא שוטר חרא, יא הומו, מטומטם, זבל", וסירבה להיעתר לבקשתו להתרחק.

השוטר עדן תפס בידה הימנית של הנאשמת במטרה להרחיקה מהשוטר נאור וביקש ממנה להזדהות. הנאשמת סירבה להזדהות והמשיכה לקלל. מפקד הצוות, הקצין נוי הגיע למקום והודיע לנאשמת שאם לא תזדהה היא תעוכב. הנאשמת עמדה על סירובה שלא להזדהות חרף הפצרות חבריה שנכחו במקום ואשר ניתנה להם שהות של מס' דקות כדי לשכנעה.

בהמשך לכך, החליט הקצין נוי לעכב הנאשמת ולהביאה לתחנת המשטרה. השוטרים ביקשו מהנאשמת להתלוות אליהם לתחנת המשטרה, אולם הנאשמת סירבה לכך. על כן הודיע הקצין נוי לנאשמת שעקב סירובה לעיכוב, היא עצורה. הקצין נוי ביקש מהנאשמת להתלוות אליו לניידת המשטרה. הנאשמת סירבה להתפנות לניידת וכתוצאה מסירובה, ניתנה הוראה להובילה לניידת תוך שימוש בכוח.

בהמשך לנסיבות שתוארו, אחזו השוטרים נאור ועדן בידה של הנאשמת והובילו אותה לניידת. הנאשמת השתוללה והתנגדה תוך שניסתה להדוף את השוטרים מעליה. במהלך הובלתה אחזה הנאשמת אחזה בידה בסיגריה בוערת והצמידה את הסיגריה לצווארו של השוטר עדן תוך שהיא קוראת לעברו: "שוטר בן זונה". כתוצאה מכך נגרמה לשוטר עדן כוויה בצווארו.

בהמשך למתואר לעיל, ניסתה הנאשמת להימלט מידיהם של השוטרים ונפלה על הרצפה. השוטרים אזקו את ידיה והכניסו אותה לניידת המשטרה תוך שהיא ממשיכה להתנגד, לקלל ולהכשיל את הובלתה לרכב.

משהגיעה ניידת המשטרה לתחנת המשטרה שבמגרש הרוסים, המשיכה הנאשמת בהתנגדותה ובסירובה להתלוות אל השוטרים, תוך שהשתוללה ותוך שהטילה את עצמה על המדרגות.

הנאשמת הואשמה בכך שבמעשיה, תקפה שוטר בעת מילוי תפקידו כחוק וגרמה לשוטר חבלה של ממש.

תשובת הנאשמת לכתב האישום

4. בתשובתה לאישום כפרה הנאשמת בכך שהשוטרים פעלו בשל דיווח על אנשים חשודים שהתקבל מהמוקד וטענה שהשוטרים ערכו את החיפוש על החשודים ללא קשר לדיווח; כפרה בכך שקיללה את השוטרים; כפרה בכך שנצמדה לפניו של השוטר בעת שצילמה; כפרה בכך שסירבה להזדהות; כפרה בכך שהשתוללה והתנגדה למעצרה; כפרה בכך שהצמידה סיגריה בוערת לצווארו של השוטר וכפרה בכך שהשתוללה וניסתה להימלט מהשוטרים.

הנאשמת הודתה בכך שאמרה לשוטר "אתה עושה עליו חיפוש כי הוא נראה ערבי", הודתה בכך שצילמה את החיפוש ממרחק של כשני מטר, הודתה שהחזיקה בידה סיגריה וטענה שהשוטרים הפעילו נגדה כוח בלתי סביר, פעלו באלימות כלפיה בשלבים שונים של האירוע והכו אותה עד שנפלה אל הרצפה.

עוד טענה לביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק בעקבות הפלייתו לטובה - כך לשיטתה, של השוטר נאור שתיקו נסגר על פי החלטת המחלקה לחקירות שוטרים והופנה לטיפול באפיק משמעתי. זאת, לאחר שבצילום מחדר החקירות נראה השוטר נאור כשהוא מגיע מאחורי גבה של הנאשמת אשר ישבה בחדר החקירות ויורק לעברה או לכל הפחות מפנה תנועת יריקה לעברה.

דין והכרעה

מסכת הראיות

הראיות שהובאו בפרשת התביעה

5. **הקצין נוי סלומון**, העיד שבזמן האירוע היה קצין במג"ב ושימש מפקד צוות ביחידת סמ"ג ירושלים. כיום הוא סטודנט להנדסה בחיפה. בעת האירוע היה עם פקודיו - השוטר עדן והשוטר נאור, במסגרת תגבור המכונה "שומר לילה". התגבור מיועד לשמור על הסדר במקומות בילוי בתחום תחנת לב הבירה במרכז העיר. בשעה 01:05 התקבל דיווח על אדם חשוד שמחזיק בסכין באזור הרחובות בן יהודה והלל. הלה התקדם עם צוותו לכיוון המשוער כדי לסרוק ויזואלית. בשלב מאוחר יותר התקבל דיווח "העשרה" שלפיו האדם החשוד לובש מעיל שחור וחולצה אפורה. השוטר עדן זיהה אדם שעונה לתיאור, שהיה חלק מחבורה שמנתה ארבעה גברים ואת הנאשמת.

הגברים נבדקו ונערך עליהם חיפוש בידי השוטר נאור. הנאשמת צעקה לעבר השוטר נאור שהסיבה שהשוטרים "מתעסקים" אתם היא גזענות נגד ערבים. העיד ששלח את השוטר עדן כדי לוודא שלא מפריעים לחיפוש והנאשמת החלה לצלמו, ועדן ביקש ממנה להתרחק. בהמשך נודע לו באמצעות מכשיר הקשר שהנבדקים תקינים ועל כן שחרר אותם. העיד שהנאשמת התנהגה בצורה בלתי סבירה, אמרה לשוטר עדן: "מי אתה בכלל" וגם "שוטר זבל", ולא התרחקה שכשהתבקשה. כשהתבקשה להזדהות אמרה: "מי אתה בכלל? אני לא מזדהה בפניך" וגם "אני לא צריכה לעשות מה שאתם אומרים". חבריה שיתפו פעולה באופן מלא, לא התרעמו ולא התנגדו ואף ניסו לשכנעה להזדהות אך היא התמידה בסירובה. בשלב זה הודיע לנאשמת שהיא מעוכבת לצורך זיהוי. הנאשמת התבצרה בעמדתה שלא לשתף פעולה, צחקה, ונענעה את ראשה. לדבריו, השוטרים הסבירו לנאשמת את השלכות סירובה בכל שלב. הדגיש שהשוטרים לא חפצו להישאר במסגרת התגבור יותר ממה שנחוץ. העיד שהודיע לנאשמת שאם לא תזדהה תעוכב לתחנה לצורך זיהוי. חבריה ניסו לשכנעה במשך כשלוש דקות אך היא אמרה: "מה פתאום, מי הם בכלל, אין מצב". בשלב זה הודיע לנאשמת שהיא מעוכבת לתחנה ועקב סירובה לעיכוב הודיע לה שהיא עצורה.

כדי להובילה לניידת, ביקש מהשוטרים עדן ונאור להשתמש בכוח סביר והם אחזו בפרקי ידיה והובילו אותה לניידת. הנאשמת התנגדה במשיכות כתפיים וידיים ובאופן פיזי עם משקל הגוף, עד כדי כך שהשוטרים נאלצו לאחוז בה באחיזת בריח. במהלך התנועה לניידת שמע את השוטר עדן צועק: "היא כיבתה עלי סיגריה". סיפר שהסתובב וניגש אל הנאשמת ואל השוטרים, ראה שהשוטר עדן עזב את הנאשמת והיא התיישבה על הרצפה ברחוב בן יהודה. עוד סיפר שהשוטרים ניסו להרים את הנאשמת אך היא המשיכה להתנגד והדפה אותם באמצעות ידיה. את השלב הזה תיאר במילים "**זה נראה מזעזע**" (פרוטוקול עמ' 15). בשלב זה אצק את הנאשמת ואז הובילה לניידת כשהיא אזוקה יחד עם השוטר נאור. הנאשמת ניסתה להתיישב והדרך היחידה להובילה הייתה תפיסת בריח בכתפה כך שלא הייתה יכולה להישען קדימה ולשבת, עד שהגיעו לניידת והכניסו לתוכה את הנאשמת.

ככניסה לתחנת לב הבירה, הביאו חבריה של הנאשמת תעודת זהות שלה כשהיא קרועה וללא ספח. בדיעבד הבחין בפצע שפשוף בידו. לאחר שרענן את זכרונו העיד שעדן הראה לו סימן סגול על צווארו עם קווי מתאר של סיגריה תוך שציין שלפי הדוח שערך הדבר אירע בעלייה לתחנה. בהגיעו לתחנה ראה את השוטר נאור מוביל את הנאשמת כשהיא אזוקה. בהגיעם למדרגות המפרידות בין מפלס התחנה למשרדי החקירות, ראה שהנאשמת שחררה את עצמה ונשענה קדימה. השוטר נאור ניסה להחזיקה אך היא נפלה.

כשנשאל על מצבה של הנאשמת בעת האירוע השיב: **"לא ידעתי שהיא שיכורה. היא התנהגה באופן לא רציונלי בניגוד לחבריה. בחושי לא קלטתי שהיא שיכורה"** (פרוטוקול עמ' 21).

כשעומת עם הסרטון שבו נראה השוטר נאור עושה תנועת יריקה לעבר הנאשמת עת ישבה בחדר החקירות ונשאל מה אומרת תנועה זו, השיב: **"זה מביע זלזול"** (פרוטוקול עמ' 22).

כשנשאל על תלונותיה של הנאשמת על כאבים בידה, הסביר שיתכן שהדבר נבע מהצורך להשתלט על הנאשמת בשלב הנפילה, אז תפס אותה השוטר נאור באמצעות אזיקים.

6. **מוסטפא ג'אבר**, העיד שנכח באירוע. לדבריו שהה יחד עם הנאשמת וחבורתה, רב עם הנאשמת ועזב את החבורה לטובת ישיבה בפאב. לאחר שהתקשרו אליו, חזר. לדבריו הייתה בעיה בין אחד החיילים לנאשמת. ראה שהנאשמת התווכחה והתקוטטה עם ארבעה חיילים והם סחבו וגררו אותה. העיד שדחף את אחד החיילים ושאל אותו "למה אתם עושים לה ככה" והוא השיב "שרפה אותי בצוואר שלי" (פרוטוקול עמ' 27 לפרוטוקול).

כשנשאל כיצד התנהגו השוטרים השיב שבאלימות.

כשנשאל כיצד התנהגה הנאשמת כשהובלה לתחנה, השיב: **"היא הייתה מגנה על עצמה. ארבעה חיילים מושכים אותה. היא ניסתה להתנגד"** (פרוטוקול עמ' 31).

בהמשך פירט את דבריו והעיד:

"אחד תפס אותה ביד שלה והשני ביד השנייה. כל אחד מצד והיא הייתה בועטת עם הרגליים שלה, מתנגדת. ארבעה, שניים בידיים שניים ברגליים והיא התנגדה ברגליים שלה" (פרוטוקול עמ' 33).

כשנשאל אם הנאשמת הייתה שיכורה, השיב שחבריו עישנו מריחואנה ולגביה לא ידע להשיב.

כשנשאל אם השוטרים הכו את הנאשמת באגרופים, השיב שראה את אחד מהם מכה אותה באגרופ בראשה.

העיד שהביע נכונות לערוב לשחרורה של הנאשמת אך כיוון שהיה עד לאירוע לא הסכימו במשטרה שישימש כערב.

7. **השוטר עדן אלמקייס**, העיד שבעת האירוע שירת כלוחם בסמ"ג מג"ב ירושלים. ביום האירוע עסק בתגבור "שומר לילה" במרכז העיר.

העד חיזק את עדות מפקדו הקצין נוי בשורה של נקודות מהותיות. בעדותו סיפר, בין היתר, על קבלת הדיווח בנוגע לשני חשודים, על הסריקות, על זיהוי שני חשודים שענו על התיאור ועל החיפוש שנערך על גופם. העיד שבשלב מסוים הגיעה אליו הנאשמת והחלה לצלם. לדבריו אמר לה שאין בעיה שתצלם וביקש שתזוז לאחור כדי שלא תפריע לחיפוש. הנאשמת נזפה, קיללה והפריעה למהלך החיפוש ולא נענתה לבקשתו להתרחק. ההפרעה התבטאה בכך שהתקרבה עם המצלמה, קיללה: "שוטרים מסריחים, מה אתם עושים, למה אתם מחפשים" וכיו"ב. לאחר שלא הפסיקה להפריע, ביקש ממנה תעודת זהות והיא סירבה וקיללה. בשלב מסוים הצטרף אליו הקצין נוי וביקש מהנאשמת להזדהות והיא לא הסכימה. לאחר ששוחחו עם חבריה הוסבר לה שאם לא תזדהה היא תעוכב לתחנה אך היא שוב סירבה. בהמשך ניגש אל הנאשמת ביחד עם השוטר נאור והשניים תפסו אותה בשתי ידיה. על התנהגותה של הנאשמת בשלב זה סיפר: **"היא התנהגה בפראות, באלימות מילולית. תפסתי לה את היד, היא התנגדה למעצר, הייתה לה סיגריה ביד אז היא כיבתה לי אותה על הצוואר ותוך כדי היא גם שרטה אותי"** (פרוטוקול עמ' 38).

בהמשך סיפר:

"נאור החזיק אותה ביד שמאל וכנראה היד שלה השתחררה, כנראה, היא כיוונה לצוואר שלי עם הסיגריה וכיבתה אותה בצוואר שלי. זה לא קרה בטעות. חד משמעית" (פרוטוקול עמ' 39).

לדבריו טיפל בכווייה כשהגיע לבסיס באמצעות משחה שקיבל מהמרפאה.

אשר לקללות של הנאשמת, העיד שאמרה: **"מי אתה בכלל שתיגע בי? מי אתה בכלל שתעצור אותי? אין לך זכות, יא חרא שוטר חרא"** (פרוטוקול עמ' 39).

כשהתבקש לפרט כיצד התפרעה הנאשמת השיב שהיא נייערה את ידיה, השתוללה, תקפה את השוטרים בקללות, "בדיבור בידיים הכול ביחד". טען שלא נעשה שימוש בכוח כדי לאוזקה. כאשר ניגשו אליה השוטרים היא תקפה. בהמשך נעשה שימוש בכוח סביר כדי להוביל את הנאשמת לניידת.

עוד העיד על מאמצי חבריה של הנאשמת לשכנעה להזדהות ועל סירובה.

בהמשך עדותו סיפר כיצד זרקה הנאשמת את עצמה על הרצפה, בעוד שהשוטרים נאלצו להרימה ולהכניסה לניידת. עוד העיד על כך שהנאשמת זרקה את עצמה על הרצפה גם בתחנת המשטרה והשוטר נאור תפס אותה ומנע ממנה ליפול ולקבל מכה.

כשנשאל על מצבה של הנאשמת, השיב שהתרשם שלא הייתה שיכורה. כשנשאל אם הייתה תחת השפעת חומר אחר, השיב שנמצא על הנאשמת דף מקופל אולם הוא התרשם שהייתה שפויה.

8. **רס"ר חסן רוקון**, העיד על גביית הודעת הנאשמת. הודעת הנאשמת ודיסק הקלטת החקירה הוגשו (סומנו ת/1 ו-ת/2 בהתאמה).

כשנשאל כיצד חקר את הנאשמת כשהיא שיכורה, השיב שחקר את הנאשמת בשעה 06:30 בבוקר בחלוף כחמש שעות ממעצרה והוא אינו זוכר מה היה מצבה. כשנשאל על תיעוד סימנים שנותרו על גופה של הנאשמת השיב שלא תיעד את הסימנים והוא אינו זוכר מדוע.

9. **השוטר נאור שמואל**, העיד על נסיבות תפקידו ביום האירוע ובמקום האירוע, על קבלת הדיווח בנוגע לחשודים עם סכין, על הסריקות הרגליות, על זיהוי שני חשודים שעונים לתיאור ועל החיפוש שנערך על גופם.

העיד שכאשר החל בחיפוש הראשון נגשה אליו הנאשמת והחלה לצלמו תוך שנצמדה אליו וקראה לעברו "שוטר מסריח, שוטר חרא, אתה עושה חיפוש רק בגלל שהוא ערבי". גם לאחר שביקש ממנה לזוז היא המשיכה בשלה. העיד שהנאשמת סירבה להזדהות, סירבה לעיכוב ונעצרה. לאחר מעצרה הובלה לניידת כשהוא אוחז בידה והשוטר עדן אוחז בידה השנייה וכשהיא משתוללת עם הידיים, מתנגדת ומקללת. סיפר שבשלב מסוים ראה את ידה של הנאשמת מוצמדת לצווארו של השוטר עדן והא צעק מכאבים. לאחר מכן ראה את הסיגריה נופלת מידה ולדעתו הנאשמת כיבתה סיגריה על השוטר עדן.

סיפר שבמהלך הובלתה לניידת הפילה את עצמה הנאשמת על הרצפה. הנאשמת נאזקה, התנגדה להיכנס לניידת והוא נאלץ להכניסה בכוח לאחר שהרים את רגלה.

סיפר שבתחנה זרקה את עצמה הנאשמת על המדרגות סמוך לחדר החקירות ולמרות שניסה לאחוז בה היא נפלה. הדגיש שחבריה של הנאשמת התנהגו באופן נורמטיבי ולא התנגדו.

כשנשאל על הסרטון שבו הוא נראה כמי שעושה תנועת יריקה לעבר הנאשמת בעת שישבה בחדר החקירות, השיב:

"אני קיבלתי סרטון דרך מפקד היחידה שלי, שזה הגיע אליו דרך דוברות מג"ב, בסרטון רואים אותה יושבת בחדר חקירות, רואים אותי נכנס, ועושה איזה תנועה עם הגוף. הטענה הייתה שירקתי עליה. קודם כל, הייתי בהלם שראיתי את הסרטון כי זו לא ההתנהגות שלי אני לא מתנהג ככה לא בתור עצמי ולא בתור שוטר, מעבר לזה לא רואים בסרטון איזה יריקה או משהו. וזהו. אני באמת הייתי בהלם זאת לא ההתנהגות שלי" (פרוטוקול עמ' 59).

כשנשאל מה עשה בסרטון, השיב שעשה תנועה עם הגוף שנראית כמו הטיית הגוף קדימה. הכחיש שירק ולא ידע להסביר מה משמעות התנועה שעשה.

כשנשאל אם הנאשמת הייתה שיכורה השיב שאינו יכול לקבוע.

כשנשאל אם הכה את הנאשמת באגרופ השיב שאינו זוכר.

תמונת הכוויה על צווארו של השוטר עדן שאותה צילם לאחר הגיעם לתחנה, הוגשה באמצעותו (ת/3).

בחקירתו הנגדית עומת עם תמונת הרקע של חשבון הפייסבוק שלו, שבה הוא מצולם יחד עם עצור ושוטרים אחרים במהלך הפגנה כשפניו של העצור גלויים. התמונה הוגשה מטעם ההגנה (נ/1).

הראיות שהובאו בפרשת ההגנה

10. **הנאשמת** בחרה להעיד. סיפרה שברחה מביתה וניסתה להתאבד מספר ימים לפני האירוע והציגה סימן של חתך באמה. סיפרה שהרקע לכך הוא הפרעה, קונפליקט עם אימה ומחלתו הקשה של אביה.

לתמיכה בדבריה הוגשו מטעם ההגנה:

מסמך רפואי מהמיון הפסיכיאטרי של בית החולים הדסה עין כרם מיום 17.01.2016 (נ/3);

מסמך רפואי מהמיון של בית החולים הדסה עין כרם מיום 03.08.2015 (נ/4);

אישור רפואי מפסיכיאטרית של קופ"ח מכבי מיום 27.01.2019 (נ/5).

העידה ביום האירוע הייתה עם חבריה ועברה איתם בין ברים שונים. לדבריה כולם היו שיכורים. סיפרה שהגיעו שוטרים ותפסו שניים מבני החבורה והחלו לחפש עליהם. טענה ששאלה את השוטרים מדוע הם עורכים את החיפוש והשוטר עם הזקן אמר לה שלא תתערב, ואז החלה לצלם. בהמשך לכך, הגיעו שוטרים נוספים ובעדותה זכרה רק שניים מהם. לדבריה צילמה משום שהשוטרים ערכו חיפוש בלי סיבה ויחסם היה "לא בסדר". השוטרים אמרו לה שתתרחק ושתפסיק לצלם, ביקשו ממנה תעודת זהות ואמרו לה שאסור לה לצלם. לטענתה תעודת הזהות שלה לא הייתה ברשותה כי ברחת מהבית, הייתה שיכורה ולא הייתה בטוחה בעניין תעודת הזהות האם היא ברשותה אם לאו.

בהמשך לכך סיפרה שהשוטר עם הזקן תפס בשערה והרביץ לה ואחר כך השוטרים תפסו אותה בידיה כך שלא יכלה לזוז. סיפרה שניסתה להגן על עצמה אך השוטרים תפסו אותה חזק בידיה ולא שחררו גם כשביקשה מהם. טענה שאחד השוטרים הכה אותה בראשה. העידה שלאחר החקירה היו לה סימנים "כמו שריטות" על הידיים כתוצאה מאחיזת השוטרים. סיפרה שבעת שסיימה לצלם, החזיקה בידיה סיגריה וכשהשוטרים גררו אותה, הסיגריה עפה מידה. טענה שמתחילת האירוע אמרה לשוטרים שתבוא איתם אם ישחררו את ידיה והתחננה שישחררו את ידיה.

כשהתבקשה תגובתה לטענה שהצמידה סיגריה לצווארו של השוטר עדן בכוונה, השיבה:

"הם הרביצו לי. איך אני אזכור לא היה לי זמן אפילו לחשוב על זה. איך אני אעשה דבר כזה? זה לא היה מכוון. איך אני אעשה דבר כזה והם כל הזמן תפסו את הידיים שלי. הסיגריה התחילה לשרוף את האצבעות שלי. הם תפסו אותי מאחורה וכשהם עזבו אותי, היד שלי השתחררה ואז הסיגריה עפה" (פרוטוקול עמ' 75).

העידה שהשוטרים גררו אותה לניידת - כל אחד מהם תפס יד, ושוטרים נוספים תפסו אותה מרגליה ודחפו אותה לניידת. לדבריה השוטרים גררו אותה על הרצפה.

כשנשאלה אם קיללה את השוטרים, השיבה:

"יכול להיות. השוטר עם הזקן השחור בגלל שהוא תפס את השערות שלי יכול להיות שעשיתי טעות כלפיו אבל לא זוכרת מה אמרתי לו."

ש. זה היה בתגובה למשהו.

ת. כן הוא הרביץ לי" (פרוטוקול עמ' 75).

אשר לנפילתה על הרצפה סמוך למעצרה סיפרה כך:

"רציתי ליפול על הפנים שלי. הם עשו תנועה להוריד אותי על הרצפה באמצעות משיכת הידיים כלפי מעלה. כמעט נפלתי. הם הפילו אותי. אחר כך הם גררו אותי על הרצפה" (פרוטוקול עמ' 76).

אשר לנפילתה בתחנת המשטרה, העידה שלא הפילה את עצמה, לא זכרה אם היו שם מדרגות ולא זכרה אם בכלל נפלה.

בחקירתה הנגדית אישרה שחבריה לא התנגדו לחיפוש.

כשעומתתה עם דברי אחד מחבריה שלפיהם ניסו החברים לשכנע אותה להזדהות, השיבה שהיא אינה זוכרת זאת.

כשעומתתה עם האפשרות שהפריעה לחיפוש, השיבה שלא הייתה לה דרך להפריע כי הייתה רחוקה.

כשנשאלה מדוע אין קול בסרטון שצלמה, השיבה שמכשיר הטלפון הנייד שלה היה ישן וללא קול.

הנאשמת לא ידעה להסביר כיצד הגיעה תעודת הזהות שלה למשטרה.

העידה שבמשטרה הייתה שיכורה גם בעת שנחקרה.

סרטון שצלמה הנאשמת הוגש באמצעותה (נ/6).

11. **מג'די אטרש**, חבר של הנאשמת העיד מטעם ההגנה. בעדותו סיפר שביום האירוע היה חלק מחבורתה של הנאשמת. העיד שהגיעו חיילי מג"ב "שעצרו" שניים מבני החבורה ובדקו אותם והשאר לא נבדקו. הנאשמת התרחקה והחלה לצלם. כשהבחינו החיילים בצילום, עזבו את האחרים ונגשו אליה. טען שהחיילים לא רצו שהנאשמת תצלם אותם כיוון שדרך החיפוש הייתה אלימה, תוך שהדגים בעיטה לכוון הרגל. לדבריו, הנאשמת לא כיבתה את הטלפון הנייד לאחר שהתבקשה להפסיק לצלם, ואז החיילים התנהגו אליה באלימות, החזיקו אותה מהידיים והרגליים, גררו אותה על הרצפה, הכו אותה, הרביצו לה ארבעה מג"בניקים יחד עם הקצין. הנאשמת לא הצליחה להתנגד כי החזיקו אותה גם בידיים וגם ברגליים אך ניסתה להשתחרר מהאחיזה. לאחר מכן העלו את הנאשמת לניידת. לדבריו הוא וחבריו ניסו לדבר עם החיילים שיעזבו את הנאשמת אך אלה דחפו אותם. כשניסו להרחיק את הנאשמת מהחיילים, אחד מהם כיוון נשק לעברם והורה להם להתרחק. העד הכחיש שהחברים ניסו לשכנע את הנאשמת להציג תעודת זהות או להזדהות וטען שהחיילים כלל לא אפשרו לו לדבר אתה.

לשאלת בית המשפט כיצד הוא מסביר שהוא וחבריו, כולל אלה שנבדקו, לא נעצרו - והנאשמת שלא הייתה קשורה נעצרה, השיב:

"הם בדקו רק שניים והשאר אנחנו לא נבדקנו, אז כשרים התחילה לצלם אז עזבו אותנו, נכון הם רצו לבדוק אותו כאילו? אז עזבו אותנו, שחררו אותנו והלכו לרים בגלל שהיא הייתה מצלמת" (פרוטוקול עמ' 94).

בהתייחס לכיבוי הסיגריה המיוחס לנאשמת, אמר שאין אפשרות שהנאשמת כיבתה סיגריה על שוטר כיוון שהשוטרים החזיקו אותה.

הערכת העדויות וקביעת ממצאים עובדתיים ומשפטיים

12. לאחר שבחנתי את הראיות שהובאו במשפט מצאתי את גרסת השוטרים אמינה ועל כן קבעתי את הממצאים העובדתיים והמשפטיים על פי עדותם. ומנגד מצאתי את גרסת הנאשמת בלתי הגיונית, בלתי סבירה וזרועה בפערים וסתירות עד כדי שלא נותר בה מתום, ועל מצאתי לדחותה. כך גם דחיתי את עדותו של עד ההגנה.

13. גרסאות השוטרים תמכו האחת ברעותה בשורה של פרטים מהותיים ובכללם: הדיווח על האנשים החשודים נושאי הסכין, הסריקות, בדיקת שניים מבני חבורתה של הנאשמת שתאמו לתיאור החשודים והחיפוש שנערך על גופם, הפרעה של הנאשמת למהלך החיפוש, הצילום בטלפון הנייד, סירובה של הנאשמת להתרחק, הקללות והגידופים

שהפנתה כלפי השוטרים, סירובה להזדהות, עיכובה ומעצרה, ניסיונותיה להתנגד להובלתה לניידת, נפילתה על הרצפה, כיבוי הסיגריה על צווארו של השוטר עדן, התנהגותה בתחנת המשטרה לרבות נפילתה בסמוך למדרגות, התנהגות חבריה של הנאשמת במהלך האירוע ושיתוף הפעולה שלהם, ניסיונותיהם לשכנע את הנאשמת שתזדהה וכיו"ב.

14. עם זאת, עדותו של השוטר נאור בעניין התנהגותו בחדר החקירות עת עשה כלפי הנאשמת תנועת יריקה בעודו מאחוריה, לא הותירה בי רושם חיובי. העד לא הודה במעשה ולא הצטער עליו, למרות שצולם. העד ניסה לשוות להתנהגותו פרשנות אחרת, מצמצמת, משל הייתה תנועה סתמית של הטיית גופו. זאת כאשר ברור ונהיר לכל מתבונן שמדובר בתנועה שמדמה יריקה, תנועה אשר נועדה לבזות את הנאשמת ולהשפילה. עם זאת, בעניינו של עד זה יש לפצל את העדות. אשר לחלק שנוגע לאירוע, מצאתי את עדותו אמינה כיוון שהיא משתלבת עם עדויות חבריו שאותן מצאתי אמינות. אשר לעדותו בעניין המעשה הפסול, מצאתי שלגביו העיד באופן לא אמין תוך ניסיון לטשטש את כישלונו.

15. נוסף על כך, הסיפור שסיפרו השוטרים הוא סביר ובעל הגיון פנימי. קיימת סיבתיות מובנית ומוסברת בגרסתם שניתן להבין באמצעותה את השלבים השונים של האירוע וכך גם קשר הגיוני בין התנהגות הנאשמת לתגובותיהם, לרבות הסבר לאסקלציה שנבעה מהתנהגות הנאשמת ואשר הובילה למעצרה.

16. כך גם סימן הכויה שתועד על גופו של השוטר עדן (ת/3) ותלונתו המידית לפני הקצין נוי, השוטר נאור, והעד מוסטפא ג'אבר, אשר מהווה תלונה מידית של קרבן עבירת אלימות (על פי סעיף 9 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971) וחרגי לכלל האוסר סיוע עצמי של עד, מחזקים את גרסתם השוטרים בכללותה.

כך גם יש בגרסת השוטרים הסבר לחבלות שנמצאו על גופה של הנאשמת - שימוש בכוח סביר לצורך השתלטות עליה - מספר פעמים.

נוסף על אלה, השוטרים הם עובדי ציבור שפועלים על פי דין באכיפת החוק ובהשלטת הסדר הציבורי ואין להם כל מניע להעליל על הנאשמת עלילות דברים.

17. עדותו של הקצין נוי הותירה בי רושם חיובי במיוחד. העד סיפר הן על המסגרת הכוללת של הטיפול באירוע והן על מעשי הנאשמת והכול באופן בהיר, הגיוני ומשכנע. כך למשל העיד שכאשר התברר שהחבריה של הנאשמת אינם קשורים לחשד שנבדק, הורה לשחררם לאלתר והם אכן שוחררו ללא אירועים מיוחדים באופן שמלמד על הענייניות שהדריכה את פעולותיו. מצאתי שעדותו ועדותם של שאר השוטרים שהיו תחת פיקודו היו כנות, מתונות ולא מעצימות. ניכר היה שהעידו על מה שראו וחוו תוך ניסיון לדייק בדבריהם. סתירות, פערים מסוימים וחוסר זיכרון של השוטרים בנקודות שונות, ניתנים להסבר בטבע האנושי, במגבלות הזיכרון האנושי ובהבדל במיקוד ובזוויות המבט בשים לב לכך שהאירוע היה מהיר, אלים, רועש ודינמי. הסתירות שהתגלו בהשוואה שבין גרסאות השוטרים - כגון עניין הדיווח שהתקבל מהמוקד המשטרתי האם היה זה בעניין חשוד אחד או שניים; בעניין דברי הנאשמת לשוטרים;

בעניין המרחק שבין הנאשמת לשוטרים בנקודות זמן מסוימות; בעניין נפילת הנאשמת בכניסה לתחנה והאם השוטר נאור מנע את הנפילה - היו בעניינים שוליים שאינם יורדים לשורשם של דברים. לא מצאתי שמדובר בסתירות שמעלות חשש לאמירת שקר ושמעמידות בספק את מהימנות העדים. אדרבא, יש בסתירות אלה כדי להוכיח שהעדויות לא תואמו, לא "הובנו" מראש ולא זוהמו.

18. גרסאות השוטרים במבט כולל משתלבות אפוא לכדי גרעין אמת מוצק אחד שאינו ניתן לערעור, גרעין אשר משרטט תמונה קוהרנטית ושלמה של האירוע.

19. עד התביעה מוסטפא ג'אבר הוא חברה של הנאשמת אשר העיד במסגרת פרשת התביעה וכיוון שהוא עד מעונין יש לבחון את דבריו בזהירות יתרה. העד גילה בעדותו עוינות כלפי השוטרים וחוסר אמון בהם. ברם אפילו הוא העיד שהנאשמת התווכחה והתקוטטה עם השוטרים וכי שוטר (כפי הנראה השוטר עדן) אמר לו בזמן האירוע שהנאשמת שרפה אותו בצוואר.

20. מסיבות אלה מצאתי לתת אמון מלא בגרסת השוטרים.

21. מנגד לא רחשתי אמון לגרסת הנאשמת ולגרסת עד ההגנה.

לא מצאתי הגיון פנימי בגרסת הנאשמת. מדוע שהשוטרים יעצרו דווקא אותה - מי שלא הייתה חשודה ולא מעורבת בבדיקה ובחיפוש - וישחררו את חברה שבהם חשדו השוטרים כמי שעונים לתיאור החשודים נושאי סכין. מדוע ששוטרים שנמצאים במהלך סריקות אחר חשודים נושאי סכין יפסיקו את הסריקות ויעסקו במעצר מיותר של בחורה שמפריעה, מתגרה, מקללת ומסרבת להזדהות. מדוע ששוטרים שפועלים במסכת תגבור שלא ביחידתם האורגנית ואמורים לסיים את תפקידם ולהשתחרר לביתם, יזמו אירוע שיחייב אותם להתעכב, להשתמש בכוח, לרשום דוחות, לשמור על עצורה בתחנה וכיו"ב. אין זאת אלא שהשוטרים פעלו כדי שלמלא את המשימה שהוטלה עליהם לאתר חשודים ומנגד, פעלה הנאשמת תחת ההנחה השגויה שמדובר בהתעמרות בערבים והתנהגה באופן שאינו מותאם על רקע היותה שרויה בגילופין. ההתנגשות שבין שני הקצוות, הביאה לעולם את התיק שלפנינו.

22. העובדה שהנאשמת הייתה שרויה בגילופין במהלך האירוע, מחזקת את גרסת השוטרים בנוגע להתנהגותה התוקפנית, החריגה, הבלתי מותאמת והבלתי רציונלית.

23. מהסרטון שצילמה הנאשמת (נ/6), לא ניתן ללמוד רבות. הסרטון חלקי, קטוע וללא קול. מה שנראה בסרטון אינו סותר בהכרח את עדות השוטרים לרבות בעניין המרחקים ואי ההפרעה לשוטרים. הנתונים שניתן ללמוד מהסרטון נכונים לזמן הקצר שתועד בו - הא ותו לא.

24. נוסף על כך, הנאשמת סתרה את עצמה בעניינים מהותיים במופעים שונים שבהם נשמעה גרסתה. המאשימה

הגישה טבלת הפניות שבה פירטה בהרחבה הסתירות בגרסת הנאשמת. מקוצר היריעה אמנה אך את הסתירות בנושאים המהותיים.

בהתייחס לקללות; הנאשמת טענה בהודעתה שאמרה לשוטר "חרא" אך לא "בן זונה". בהמשך טענה שאמרה רק "מטומטם" (ת/2).

בתשובתה לאישום טענה שלא קיללה.

בעדותה טענה שיתכן שקיללה אך לא זוכרת מה אמרה (פרוטוקול עמ' 75).

בהתייחס לכיבוי סיגריה על צווארו של שוטר; הנאשמת מסרה בהודעתה שלא כיבתה סיגריה על השוטר אלא רק נגעה בו ואולי כשזרקה את הסיגריה היא נגעה בו (ת/2).

בתשובתה לאישום טענה שהשוטרים החזיקו בידיה כך שלא הייתה יכולה לכבות את הסיגריה על השוטר.

בעדותה טענה שכשהשוטרים עזבו אותה, ידה השתחררה והסיגריה עפה מידה (פרוטוקול עמ' 75). בחקירתה הנגדית סיפרה שהסיגריה עפה כשידה הייתה עדיין תפוסה (פרוטוקול עמ' 80).

בהתייחס לסירובה להזדהות; בהודעתה טענה הנאשמת שאמרה לשוטרים שאין ברשותה תעודה מזהה ואם הייתה לה לא הייתה מציגה אותה. עוד טענה שלא ידעה שתעודת הזהות שלה נמצאת ברשותה, ומי שביקש ממנה להציג תעודת זהות, לא היה שוטר (ת/2).

בתשובתה לאישום טענה שאמרה לשוטרים שאין ברשותה תעודה מזהה ולא שסירבה להזדהות.

בעדותה חזרה על גרסתה מתשובתה לאישום (פרוטוקול עמ' 74).

25. אשר לעד ההגנה מג'די אטרש, התרשמתי שמעבר לכך שמדובר בעד מעוניין, העד הפריז בתיאוריו. כך למשל העיד שחבריה של הנאשמת לא הורשו לשוחח אתה, שארבעה שוטרים היכו את הנאשמת, שהשוטרים ביקשו מהנאשמת להציג תעודת זהות כבר בתחילת האירוע ולא אחרי שהחלה להפריע, וששוטר כיוון כלי-נשק לעברו ולעבר חבריו בעת שניסו להרחיק את הנאשמת מהשוטרים. הטענה בדבר האיום בכלי-נשק לא נשמעה מפי איש אף לא מפי הנאשמת עצמה. השוטרים לא עומתו בחקירותיהם הנגדיות עם טענה זו, כך שניתן להניח שהטענה לא הייתה ידועה להגנה שאחרת בוודאי שהייתה מעמתת אותם עם מעשה חמור שכזה. בנסיבות אלה מדברים הדברים בעד עצמם.

26. מסיבות אלה דחיתי כאמור את גרסת הנאשמת.

27. משהוכיחה המאשימה את העובדות ברף הנדרש בפלילים, הרי שפשיטא שמשתכללות העבירות שיוחסו לנאשמת בכתב האישום ואין צורך לפרט בעניין זה מעבר לכך.

הגנה מן הצדק

28. לא מצאתי שיש בטענות ההגנה בעניין זה כדי להצדיק את ביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק.

29. ההגנה טענה מספר טענות שכל אחת מהן מצדיקה לשיטתה את ביטול כתב האישום מחמת הגנה מן הצדק.

30. אתייחס לטענות על פי סדרן:

טענת ההגנה: השוטרים נקטו באלימות לא מוצדקת נגד הנאשמת ותיק מח"ש שנפתח בעניין זה נסגר שלא בצדק ללא חקירה.

דוחה את הטענה. במחלקה לחקירות שוטרים נסגר התיק נגד השוטרים לאחר שלא נמצאה תשתית ראייתית לעבירה פלילית. לאחר ששמעתי את העדויות בתיק התרשמתי גם אני שהשוטרים השתמשו בכוח סביר כדי לאכוף את מעצרה של הנאשמת אשר עשתה כל אשר לאל ידה להפריע לשוטרים להכשילם בתפקידם ולהכשיל את מעצרה. הנאשמת הרהיבה עוז בנפשה ואף תקפה את השוטרים. כך שסגירת תיק מח"ש נגד השוטרים, הייתה מהלך מוצדק. מכל מקום על סגירת תיק מח"ש ניתן היה לערור לפרקליטות המדינה ומסיכומי המאשימה עלה שערר שכזה לא הוגש.

טענת ההגנה: השוטר נאור ירק על הנאשמת בהיותה בחדר החקירות.

דוחה את הטענה. צפייה בסרטון מעלה שהנאשמת לא זעה ולא נעה בעקבות המעשה שנעשה מאחורי גבה, כך שלא עולה שחשה פגיעה כלשהי בגופה. יתרה מכך הנאשמת לא טענה בעדותה שפגעה בה יריקה ואף לא נשאלה על כך. נותרנו אפוא עם תנועת יריקה שמטרתה הייתה לבזות את הנאשמת ולהשפילה בחדר החקירות ואפשר שגם לבטא בדרך פסולה את תסכולו השוטר מהתנהגותה. מכל מקום נושא זה ראוי שיטופל במישור המשמעותי במשטרת ישראל ואולי כבר טופל, ולא מצאתי שיש הצדקה לבטל את כתב האישום בשל כך. אשר למעשה עצמו דומני שאין חולק שמדובר במעשה שמקומו לא יכירונו במערכת אכיפת חוק וכי מדובר בהתנהגות שאינה הולמת שוטר. גם אם נעשה המעשה לשם פריקת תסכולו של השוטר מהתנהגותה האלימה של הנאשמת כלפיו, הרי שיכולת ההכלה וההבלגה היא חלק ממקצועיותו של שוטר וגם מסיבה זו אין למעשה הצדקה כלשהי. על השוטר לשמש מופת ודוגמה לאחרים בהתנהגותו ובכל אורחותיו ובפרט כשהוא עוסק באכיפת החוק. יש להצטער אפוא על התנהגותו הפסולה של השוטר נאור כלפי הנאשמת אשר פגעה בתדמית המשטרה בעיני הציבור.

טענת ההגנה: החיפוש על חברה של הנאשמת היה לא חוקי.

דוחה את הטענה. לא מצאתי שחוקיות החיפוש קשורה לבירור אשמתה של הנאשמת ועל כן לא אדון בכך. למעלה מן הצורך אומר שהייתה תשתית סבירה של חשד כמו גם הצדקה לעיכובם של חברה של הנאשמת ולעריכת חיפוש על גופם. החברים שיתפו פעולה עם השוטרים, נבדקו ושחררו ללא אירועים חריגים.

31. לפיכך דחיתי את טענות ההגנה בעניין ההגנה מן הצדק.

מחדלי חקירה

32. דוחה את הטענה.

33. ההגנה טענה לשני מחדלים. הראשון עניינו באי חקירת כל המעורבים באירוע לרבות חבריה של הנאשמת ושני שוטרים שנכחו באירוע. השני עניינו בכך שלא נאספו סרטי מצלמות מזירת האירוע אשר לטענת ההגנה מרושתת במצלמות, ועל כן נשללה מהנאשמת האפשרות להוכיח את גרסתה.

34. בהנחה שלא נבדק עניין המצלמות, יאמר שאכן יש באי בדיקת נושא המצלמות מחדל חקירתי. חוקר סביר צריך היה לערוך בדיקה שכזו. ברם ההגנה לא הניחה תשתית עובדתית שלפיה אכן היו מצלמות באזור האירוע אשר לא נתפסו ולא הביאה ראיות או עדים מטעמה לתמוך בטענתה ולבססה. כך למשל לא נערכה בדיקה בשטח עצמו, ולא הוזמן לעדות נציג הרשות המקומית. אילו היו נעשות בדיקות שכאלה, ניתן היה לקבוע בנקל שמדובר במחדל חקירתי ולאמוד את משמעותו דהיינו את מידת הנזק הראייתי שנגרם להגנת הנאשמת בעטיו, ובהתאם לתוצאה להחליט על הסעד המתאים. דא עקא שהטענה נטענה בעלמא, תשתית שכזו לא הונחה, ובדיקה שכזו לא נערכה. בנסיבות אלה לא ניתן לדעת אם אכן היו מצלמות ואם מדובר במחדל בעל נפקות אם לאו.

35. כך גם בעניין העדים הנוספים לא מצאתי שמדובר במחדל שיש בכוחו להוביל לזיכוי הנאשמת. מחובתה של המאשימה להביא ראיות מספיקות להוכחות האשמה בהבדל מראיות מקסימליות. כיוון שראיות שכאלה הובאו, די בכך להרשעת הנאשמת.

עוד אוסיף שאילו סברה הנאשמת שעד נוסף מקרב חבריה יכול היה לסייע לבית המשפט בבירור האשמה, פתוחה הייתה בפניה הדרך להזמין כעד מטעמה. משלא עשתה כן, חזקה שעד שכזה לא היה מסייע לה.

36. על כן הטענה כאמור נדחית.

סוף דבר

37. החלטתי אפוא להרשיע את הנאשמת על פי עובדות כתב האישום, בתקיפת שוטר, עבירה לפי סעיף 273 לחוק העונשין, ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין.

ניתנה היום, כ"ב טבת תש"פ, 19 ינואר 2020, במעמד הצדדים.